

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Дутов Юрій Вікторович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити приписи:

– пункту 2 частини першої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України), які унеможливають касаційне оскарження ухвал суду апеляційної інстанції щодо виправлення опісок у справах про стягнення заробітної плати, – на відповідність частинам першій, другій статті 8, частині першій статті 9, частині третій статті 22, частинам першій, четвертій, сьомій статті 43, статті 48, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України;

– пункту 2 частини третьої статті 389 ЦПК України в частині безумовного обмеження права на касаційне оскарження у трудових спорах щодо стягнення заробітної плати, ціна позову яких не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб – на відповідність частинам першій, другій статті 8, частині першій статті 9, статті 21, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, четвертій, сьомій статті 43, статті 48, частині першій статті 55, пунктам 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи ЦПК України: обмежують право на „касаційне оскарження у малозначних справах“, що є порушенням закріпленого статтею 55 Конституції України права на доступ до суду; порушують (обмежують) гарантовані Основним Законом України права на працю та на своєчасне отримання винагороди за працю (частини перша, сьома статті 43), право на достатній життєвий рівень (стаття 48), принцип верховенства права (частина перша статті 8), принцип рівності (стаття 21), а також право на ефективний засіб правового захисту, закріплене статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.